

VIER SONNETTEN

DOOR

HEIN BOEKEN.

AGNOSTICUS?

„Gij zijt toch ook agnosticus?”

„Niet kennend, niet oordeelend” vreeslijkst woord!
O geef 't mij niet, schoon ik mij niet bekenne
Tot een'g genootschap voor gods-dienst, noch wenne
Mij aan een eer-dienst van 't geijkte soort.

Het is een titel, die met recht toehoort
Aan hen, die, zonder 's menschen aard te kennen,
Dien in het diepste van zijn wezen schennen,
Omdat hun twijfel al gelooven smoort.

„Niet kennend?” Hoe kende ik dat niet mijn God,
Zoo diep daarbinnen, die toch 't al verlicht,
Doende in zijn licht alle gestalten wandelen?

„Niet oordeelend?” Oordeel ik niet mijn lot,
En heb ik niet waarnaar ik 't alles richt,
Dat stuwe en stiere almachtig al mijn handelen.